

Timmermans, Felix

[Gedicht uit "Adagio"]

Brünner Beiträge zur Germanistik und Nordistik. 1999, vol. 13, iss. Sonderheft, pp. [333]-

ISBN 80-210-2055-5

ISSN 1211-4979

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/105907>

Access Date: 01. 12. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

FELIX TIMMERMANS

God is als bliksem, die door rotsen slaat
als perzikbloesems, die traag opengaat,
een bergmeer tegen avond,
of als een vallend blad,
een dauwdrop koel en lavend;
soms als een verre, witte stad,
of als een kinderlied,
soms als ... maar ach, mijn ziel, ik weet het niet,
ik heb ineens zoo'n schoon verdriet.

Uit: Adagio – door Felix Timmermans

Bůh je jak blesk, který se třífští o skálu,
jako broskvoňový květ, jenž rozvíjí se pomalu,
jak horské pleso za večera
či jako list padající shora,
studená kapka rosy plná života;
někdy zas jako bílé město v dáli,
nebo snad písničky naší Kláry,
jindy jak ... ach, duše má, vždyť já nemám zdání,
co mě tu náhle tak krásně mámí.

Ze sbírky Adagio Felixe Timmermanse

